

byla odsouzena, a výkonem její praxe babické příčinná souvislost jest dána, a že proto jest povážlivé ponechati jí nadále oprávnění praxi tuto vykonávati, nelze uznati, že by závěr ten trpěl nějakou nelogičností.

Druhým výrokem nař. rozhodnutí, jež st-lka napadá, zamítnuta byla její žádost, aby jí oprávnění výkonu babické praxe bylo prozatím ponecháno, až do vyřízení žádosti její za obnovu řízení trestního. — Žádosti, jež touto částí nař. rozhodnutí byla zamítnuta, domáhala se tedy st-lka, aby provedení výměru magistrátu hl. m. Prahy z 1. července 1924, kterýmž jí výkon babické praxe byl zakázán, bylo odloženo.

Podle § 93 odst. 1 úřední instrukce pro úřady okresní, vydané min. nařízením ze 17. března 1855 č. 52 ř. z. mají opatření, vydaná v zájmu veřejném — a o takové v daném případě šlo — býti provedena i během lhůty rekursní, tedy ihned. Z této zásady připouští cit. ustanovení v odst. 2 výjimku potud, že odklad tohoto výkonu může býti povolen tam, kde povaha věci odklad takový připouští a kde by straně okamžitým výkonem vzešla nenahraditelná a neodčinitelná škoda. Žal. úřad zamítnutí žádosti st-lčiny odůvodnil poukazem na to, že se stanoviska veř. zájmu jest nepřípustno, aby osoba pro zločin únosu pravoplatně potrestaná směla, byť i jen dočasně, vykonávati babickou praxi, neboť jest stále plně odůvodněna obava, že by daného jí povolení mohla zneužít. Tím tedy zřejmě vyslovil, že povaha věci požadovaný odklad nepřipouští, a opřel tedy po stránce právní své rozhodnutí o důvod zákonný. Že pak po stránce skutkové zjištění, jehož tu žal. úřad použil, není ani vadným, ani nelogickým, bylo dovedeno již shora.

Č. 7290.

Mimořádná opatření poválečná. — Řízení správní: * Úřady správní nejsou kompetentní rozhodovati o nároku na vydání výtěžku z prodaného zboží, které dle § 19 vl. nař. č. 516/1920 bylo zajištěno, za propadlé však prohlášeno nebylo.

(Nález ze dne 22. května 1928 č. 9098).

Prejudikatura: Boh. A. 1060/21.

Věc: František B. v K. (adv. Dr. Rud. Glück z Prahy) proti ministerstvu pro zásobování lidu (vrch. odb. rada Dr. Jar. Benda) o zaplacení zajištěných brambor.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Orgánové úřadu pro potírání lichvy zadrželi a zajistili na nádraží v S. dva vagony brambor, náležející st-li, z důvodu, že st-l obchodoval s brambory, ač neměl povolení dle § 10 vl. nař. č. 516/1920. Zajištěné brambory byly vzhledem k hrozící jich zkáze na základě telefonické dispozice Velkonápuční společnosti konsumních družstev v Praze na poukaz osp-é v S. dopraveny do K. na adresu tamního konsumního spolku »Budoucnost« a byly konečně v roce 1922 převzaty jmenovanou Velkonápuční společností za cenu 18 h za 1 kg. Po odpočtení srážky za brambory zkažené a výloh, vzniklých dopravou a uložením jich, byly vyúčtovány st-li s deficitem 1.881 Kč 72 h. St-l byl od-

souzen soudem pro přestupek k pokutě 200 Kč, avšak propadnutí zajištěných zásob vysloveno nebylo. — St-l domáhal se po té zaplacení zajištěných brambor na osp-é v S., jež žádosti jeho nevyhověla. Odvolání st-lovo bylo zsp-ou a další jeho odvolání nař. rozhodnutím zamítnuto. — — — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — — — —

Maje přezkoumati zákonnost nař. rozhodnutí, musil nss především uvážiti, byl-li žal. úřad kompetentním k jeho vydání. V tom směru dlužno si uvědomiti, že obsahem nař. rozhodnutí je výrok o existenci nároku st-lova proti státu z určitého právního poměru veřejnoprávního. O nárocích toho druhu rozhoduje dle zák. z 2. listopadu 1918 č. 4 Sb. v první stolici zemský soud v Praze ve všech těch případech, které nejsou vyhraženy úřadům správním, aby o nich rozhodovaly (§ 1 zák. č. 4/1918 a § 2 č. 6 zák. č. 3/1918). Výhradu takovou neobsahuje ani vl. nař. ze 3. září 1920 č. 516 Sb., na základě něhož nař. rozhodnutí bylo vydáno, ani jiný zákonný předpis. Cit. vl. nař. má sice podrobná ustanovení o tom, jakým způsobem jest rozhodovati o náhradě za požadované zboží (§§ 5 a násl.), nemá však předpisu, dle něhož by správním úřadům příslušelo rozhodovati o nároku, jež ať z důvodu náhrady, ať z důvodu vydání stržené ceny vznáší vůči státu majitel zboží, které po zajištění dle § 19 bylo prodáno, které však později za propadlé prohlášeno nebylo. Z pouhé všeobecné klauzule, že provedení zákona ukládá se všem zúčastněným ministrům (§ 27), kompetenci správních úřadů k rozhodování o této věci dovoditi nelze (srovn. nář. Boh. A. 1060/21). Nebyl proto žal. úřad příslušným, aby o nároku tohoto obsahu rozhodoval.

Č. 7291.

Z n á m k y o c h r a n n é: * Min. obch. rozhodujíc o žalobě, podané podle § 3 známk. nov. z r. 1895 a opřené o mezinárodní zápis známky v Bernu formálně platný, není oprávněno zkoumati věcnou správnost tohoto mezinárodního zápisu na podkladě námítky protistrany, že známka ta v zemi původu byla přepsána na žalobce bez současného převodu podniku.

(Nález ze dne 22. května 1928 č. 13.854).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A. 5469, 5468/26.

V ě c: Firma Bratří B., továrna řemeslného nářadí, zpracování dřeva a parní pila v P. proti ministerstvu obchodu (za zúč. firmu Manufacture alsacienne d'outils Z. (anciennement G. & Cie v Z., adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) stran ochranných známek.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í j a k o b e z d ů v o d n é.

D ů v o d y: Na základě nář. Boh. A. 5468/26 vydal žal. úřad rozhodnutí dnes naříkaná, v nichž konstatoval předem, že veškeré známky, o něž tu jde, zapsány jsou pro stejný druh zboží a že známky st-lky nemají prioritu před známkami zúčastněné strany. Ve věci samé žalobám vyhověl, uznáv zápisy známek č. 2056 a 2057 Plzeň právně ne-